

[Flygaard.]

sidder. Jeg mener, at man på denne måde bedst gavner det demokrati, som vi helst alle sammen skulle være fælles om at værne. Jeg har gjort min stilling op. Jeg vil stemme for ophævelsen af hr. Glistrups immunitet, men jeg havde gerne set, at det var sket på et renere grundlag end det, der foreligger her i dag.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.07.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.**Skytte (RV):**

Jeg vil anbefale tingets medlemmer at stemme imod den foreslåede dagsorden.

Glistrup (FP):

Når man som jeg har tilbragt snart 3½ barske år for Rachel og nu må påregne at få 3½ endnu barskere år for Lea, hvis det virkelig skal være således, at man stemmer ja til denne anmodning, så er det unægtelig rart at møde én, der er tilpasset det etablerede samfund, med et lyssyn som det, der fandt udtryk i hr. Ninn-Hansens indlæg her i dag.

Det er virkelig let at høre, at for hr. Ninn-Hansen er det en ganske banal ting at stemme for ophævelse af immuniteten. Og dette lyssyn går altså videre derigennem, at for hr. Ninn-Hansen er det kun to problemer, nemlig: skal folketingsmænd have en særlig privilegeret stilling, nærmest som kongen eller dronningen efter grundlovens § 13 — selvfølgelig skal de ikke have det — og for det andet: har man tillid til det danske retsvæsen? Selvfølgelig har man det, og dermed har hr. Ninn-Hansen fuldt ud besvaret dette spørgsmål.

Nu er det jo ligefrem ondsksfuldt af mig at ville drysse salt og peber i det sår, som åbenbart har helet sig ganske og aldeles for hr. Ninn-Hansen, men jeg synes virkelig, hr. Ninn-Hansen måtte erindre sig, at

grundloven både i 1915 og i 1953 har en bestemmelse som § 57, og at derfor kan folketingsmændene ikke klare sig så let igennem, som hr. Ninn-Hansen mente man kunne gøre ved simpelt at sige: ja men det at stemme imod en ophævelse af immuniteten er jo det samme, som at man ophæver tredelingen af magten her i samfundet, det er det samme, som at folketinget konstituerer sig selv som en domstol på den ene eller den anden måde, og derfor kan man simpelt hen ikke indlade sig på, siger hr. Ninn-Hansen, at gøre andet end det ganske banale, nemlig at stemme ja til en immunitetsophævelse.

Dermed vil det altså sige, at hr. Ninn-Hansen enten er af den opfattelse, at grundlovsfædrene i 1915 og så sent som i 1953 ikke havde tillid til det danske retsvæsen eller ønskede, at folketingsmedlemmerne skulle være privilegerede. Det er selvfølgelig ikke tilfældet. Forholdet er det, at når man henskyder en afgørelse til folketinget, så er det, fordi folketinget ikke skal tage sig sit arbejde let som en ganske banal ting, men for at folketinget virkelig skal tage arbejdet alvorligt, og ikke mindst af hensyn til domstolene og den fortsatte tillid til domstolene, ikke, som hr. Ninn-Hansen vil, ganske kritikløst videresparke sager, således at det skal være det danske retsvæsen, der skal udrede de politiske problemer, som hverken hr. Ninn-Hansen eller hans forgængere eller efterfølgere som finansministre har magtet at løse, så er det, fordi man netop skal befri retsvæsenet for sager, der kan virke tillidsbelastende på retsvæsenet, så er det, fordi der også er noget andet i den danske konstitution end hensynet til retsvæsenet, nemlig hensynet til folketinget — ingen over og ingen ved siden af folketinget — til, at folketinget kan komme til at fungere, til, at man ikke skal afskrække dem, der i fremtiden måtte have lyst til at træde frem i åben opposition mod, hvad de anser for et udueligt styre, men må sige: ja men vi så jo, hvordan det gik Glistrup: da han vovede sig frem med sine indsigelser, sparkede man ham bare ind i en sådan aldeles opslidende retssag. Der kan sidde mange rundt omkring i landet, som gerne vil prøve at gå ind i en opposition, men som vil blive afskrækket af hr. Ninn-Hansens og hans meningsfællers adgang til at tage det så umådelig let.